

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 545-1925)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Aarhus Teltholderforening

Forlystelser

Skovene

Skovene/Skovene i Almindelighed

Skovene/Skovrestorationer

Uddrag fra byrådsmødet den 17. december 1925 - side 4

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 545-1925)

Andragende fra Aarhus Teltholderforening om at faa anvist en anden Plads til Sommerforlystelserne.

Skovudvalget indstiller, at de nævnte Forlystelser fremtidig henvises til Pladsen ved "Salonen" i Riis Skov.

Marthin Pedersen meddelte, at Udvalget havde undersøgt Mulighederne for at finde en Plads i den sydlige Bydel, men der var kommen saa mange berettigede Protester derimod, at man havde valgt Riis Skov. Udvalget havde forhandlet med Repræsentanter for Rutschebanen i Tivoli, som paatænkte at lave en lignende Bane ved Aarhus, men de vilde helst have en Plads i den sydlige Side af Byen, saa det var ikke gaaet i Orden endnu. Den nuværende Teltplads ved Sydhavnen var meget uheldig, og man burde derfor gøre et Forsøg ude i Riis Skov.

J. Chr. Møller tvivlede om, at det var paakrævet at lave noget saadant. Den Slags Forlystelser var nærmest en Fristelse for unge Mennesker, ikke mindst naar de blev henlagt til en Skov. Det Liv, som man hidtil havde set ved Dalgas Avenue og Sydhavnen, var ikke tiltalende. Hvis det kun skulde være et Forsøg, kunde man vel ikke have saa meget imod det, men man burde være varsom med at opretholde den Slags Forlystelser.

J. Perregaard var enig med Fabrikant Møller i, at det hverken var gavnligt eller nødvendigt at have saadanne Forlystelser. Det var et Gode ved Forslaget, at man fik dem saa langt fra Byen som muligt, men det var en Plage for de Folk, der boede i Nærheden; de fik Uro og Spektakler og risikerede at faa deres Ejendele ødelagt. Kunde man faa et Tivoli i mindre Stil, var det noget andet; dette var ikke Forlystelser, men Gøgl.

Leouhard Hansen var glad ved, at der endnu var Folk i Aarhus, som havde Lyst til at more sig. Den nuværende Plads mellem Jernbaneskinneerne var ganske uforsvarlig, og Taleren vilde anbefale Udvalgets Indstilling.

Marthin Pedersen indrømmede, at det var et Spørgsmaal, hvorvidt den Slags Forlystelser var paakrævede eller berettigede, men de var der nu engang, og en Del Mennesker havde deres Levevej derved. Paa den foreslaaede Plads kunde der bedre øves nogen Kontrol end paa det nuværende Sted og gribes ind, hvis det viste sig nødvendigt. En By som Aarhus kunde næppe undgaa at have en saadan lettere Form for Forlystelser, og hvis den foreslaaede Plads skulde vise sig uheldig, kunde man forsøge at finde en anden.

H. P. Christensen mente heller ikke, at en By som Aarhus helt kunde undgaa at have den Slags Forlystelser; men Taleren havde hellere set, at Udvalget havde fundet en Plads Syd for Byen. Folk kom ikke i stort Tal i Riis Skov; det blev nærmest kun unge Mennesker, der vilde more sig, og det var altid en lille Dæmper, naar der var ældre Folk til Stede. Men hvis Forsøget kunde gøres uden større Udgift eller Ødelæggelse af Skoven, vilde Taleren ikke modsætte sig det.

1 Borgmesteren takkede Skovudvalget, fordi det vilde befri Havnen for den Historie. Indstillingen vedtoges.